

Sygn. akt: I C 322/17 upr.

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 czerwca 2017 r.

Sąd Rejonowy w Szczytnie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Sylwia Staniszevska
Protokolant:	p. o. sekr. Sąd. Hubert Tomaszewski

po rozpoznaniu w dniu 20 czerwca 2017 r. w Szczytnie na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego z siedzibą w K.

przeciwko T. M.

o zapłatę

oddala powództwo.

Sygn. akt I C 322/17

UZASADNIENIE

Powód(...)Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty w K. wniósł o zasądzenia od pozwanej T. M. kwoty 735,99 zł oraz kosztami procesu według norm przepisanych.

W uzasadnieniu wskazano, że umową cesji z dnia 6.09.2016 r. powód nabył wierzytelność w stosunku do pozwanego od (...) S.A. z siedziba w W., z tytułu świadczonych przez spółkę na rzecz pozwanego usług telekomunikacyjnych. Pozwany zawarł z wierzycielem pierwotnym umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych dla konta klienta nr (...). Zgodnie z treścią stosunków łączących pozwanego z wierzycielem pierwotnym, na podstawie łączącej ich umowy zostały wystawione dokumenty księgowe, stanowiące podstawę pozwu. Całkowite kwota wynosi 735,99 zł Wezwaniem z dnia 21.10.2016 r. powód wezwał pozwanego do dobrowolnej spłaty należności.

Pozwana nie złożyła odpowiedzi na pozew, nie stawiała się na termin rozprawy, nie ustosunkowała się do żądań pozwu.

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 6.09.2016 r. (...) S.A. z siedziba w W. zawarł z (...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w K. umowę przelewu wierzytelności w postaci należności głównych i ubocznych określonych szczegółowo w załączniku nr 1 i 2(papierowy) w tym wierzytelność w stosunku do pozwanej. (dowód: dokumenty k. 21- 23, 25a)

Pismem z dnia 21.10.2016 r. powód wezwał pozwaną do zapłaty kwoty 870,18 zł w terminie do dnia 24.10.2016 r. (dowód: pismo k. 18)

Sąd zważył, co następuje:

Zgodnie z normą art. 339 k.p.c. jeżeli pozwany nie stawiał się na posiedzenie wyznaczone na rozprawę albo mimo stawienia się nie bierze udziału w rozprawie, sąd wyda wyrok zaoczny. W tym przypadku przyjmuje się za prawdziwe twierdzenia powoda o okolicznościach faktycznych przytoczonych w pozwie lub w pismach procesowych doręczonych pozwanemu przed rozprawą, chyba że budzą one uzasadnione wątpliwości albo zostały przytoczone w celu obejścia prawa. Przewidziane w art. 339 § 2 k.p.c. domniemanie prawdziwości twierdzeń powoda dotyczy wyłącznie strony faktycznej wyroku i nie obowiązuje w zakresie prawa materialnego. Domniemanie to zastępuje jedynie postępowanie dowodowe i to tylko wówczas gdy twierdzenia powoda nie budzą uzasadnionych wątpliwości. Wobec tego, że działanie z art. 339 § 2 k.p.c. nie rozciąga się na dziedzinę prawa materialnego, obowiązkiem sądu rozpoznającego sprawę w warunkach zaoczności jest rozważenie, czy w świetle przepisów prawa materialnego twierdzenia strony powodowej uzasadniają uwzględnienie żądania. (por. Wyrok SN z dnia 31.03.1999 r. (...) 176/97)

Powyższy stan faktyczny został ustalony w oparciu o dokumenty przedłożone przez stronę powodową. W świetle przedstawionych przez powoda dowodów jego twierdzenia o okolicznościach przytoczonych w pozwie budzą wątpliwości.

Zgodnie z art. 509 § 1 k.c. wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią (przelew), chyba że sprzeciwiałoby się to ustawie, zastrzeżeniu umownemu albo właściwości zobowiązania. Po myśli art. 509 § 2 k.c. wraz z wierzytelnością przechodzą na nabywcę wszelkie związane z nią prawa, w szczególności roszczenie o zaległe odsetki. Jak stanowi art. 510 § 1 k.c. umowa sprzedaży, darowizny lub inna umowa zobowiązująca do przeniesienia wierzytelności przenosi wierzytelność na nabywcę, chyba że przepis szczególny stanowi inaczej albo że strony inaczej postanowiły. Zgodnie z treścią art. 511 k.c. jeżeli wierzytelność jest stwierdzona pismem, przelew tej wierzytelności powinien być również pismem stwierdzony.

Powództwo podlega oddaleniu, ponieważ powód nie udowodnił, by przysługiwała mu względem pozwanej wierzytelność dochodzona pozwem.

Z przedłożonych przez powoda dowodów załączonych do pozwu wynika jedynie, że umową przelewu wierzytelności z dnia 6.09.2016 r. powód nabył od (...) S.A. z siedzibą w W. w tym wierzytelność w stosunku do pozwanej, oraz, że pismem z dnia 21.10.2016 r. wezwał pozwaną do zapłaty kwoty 870,18 zł w terminie do dnia 24.10.2016 r. Przy czym powód nie przedłożył dowodu by pismo z dnia 21.10.2016 r. zostało doręczone pozwanej.

Zdaniem Sądu, powód nie przedłożył zatem żadnych dowodów z których wynikała by w należność dochodzona pozwem. Brak jest dowodów, z których wynikała by wysokość należności dochodzonej pozwem, jak i termin jej płatności. Nie ma zatem żadnej możliwości zweryfikowania zarówno tej kwoty. W ocenie sądu przedłożone przez podda załączniki do pozwu nr 1 (wykaz nie zapłaconych faktur) i 2 (wykaz dokumentów księgowych) nie spełniają wymogów dokumentu nawet prywatnego. Nie wiadomo kto je wystawił i na podstawie jakich danych.

W tym miejscu przypomnieć należy, że stosownie do art. 6 k.c. ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne. Regułą tę uzupełnia art. 232 k.p.c., który nakłada na strony obowiązek wskazywania dowodów dla stwierdzenia faktów z których wywodzą one skutki prawne. Strona, która nie przytoczyła wystarczających dowodów na poparcie swoich twierdzeń ponosi ryzyko niekorzystnego dla siebie rozstrzygnięcia, a sąd musi wyciągnąć ujemne konsekwencje z braku udowodnienia faktów przytoczonych na uzasadnienie żądań lub zarzutów.

Z powyższych przyczyn, wobec braku dowodów na istnienie wierzytelności dochodzonej pozwem, na podstawie art. 750 k.c. powództwo zostało oddalone.

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...),

3. (...)

11.06.2017 r.